

خطاب به جعفری، فرمانده پاسداران

شرف مرد به قول است و نشانشی به عمل

امیر فیض- حقوقدان

تضاد در حکم دوحکم

یکی از مسائل روز ایران که نقد مختصری را پذیراست بیان حکم حقوق زن در جمهوری اسلامی است که با دوصیغه و یا حکم متضاد، در مقابل هم قرار گرفته است.

سید علی خامنه ای در نابرابری حقوق زن و مرد تولید تقریر حکم کرده است و شیخ حسن روحانی از لزوم وجود برابری حقوق زن در جمهوری اسلامی داد سخن داده است. این تعارض و تضاد در دوحکم، از دید سپاه پاسداران پنهان نموده و روز دوشنبه اول اردیبهشت، جعفری رئیس سپاه پاسداران گفت:

«در صورت حفظ ارزش های اسلامی، تعارضی بین سپاه و دولت نیست»

یعنی در صورت تعارض بین حکم دولت و ارزش های اسلامی، تعارض بین سپاه و دولت هست.

در تعقیب التیماتوم جعفری، پاکپور فرمانده نیروی زمینی سپاه گفته است:

«کسانی که از خط امام و هویت انقلابی فاصله بگیرند، سپاه با آنها زاویه خواهد گرفت. سپاه در مسائلی که به انقلاب و سرنوشت مردم مربوط میشود هرگز بیطرف نبوده و نخواهد بود»

پاکپور فرمانده نیروی زمینی سپاه، همان را گفته که جعفری فرمانده سپاه گفته است.

ترادف و همزمانی تقریر شیخ حسن و جعفری رئیس سپاه موید آن است که جعفری درک تضاد بین ادعای شیخ حسن و احکام قرآن و سنت را در نابرابری حقوق زن و مرد داشته است.

معنای درک در رابطه با حقوق اسلامی برای کسانی که قدرت اجرایی دارند خارج از حد امر به معروف و نهی از منکر است و ایجاد مسئولیت شرعی میکند.

اصالت در کدام حکم است

اصالت، در تقریر حکم سید علی است چراکه نابرابری زن و مرد از حقوق تصریحی قرآن و سنت متداول محمد و عموم مسلمانان است و این مسئله ای نیست که جای بحث و تردیدی را بوجود آورده باشد که این تحریر لازم داشته باشد به اثبات آن توقف کند.

اساساً از علائم مشخصه اسلام، نابرابری حقوق زن و مرد و تمایز آشکار آنها در همه مراحل است و همین علامت مشخصه و باور اسلامی است که شوربختانه در فرهنگ و ادبیات اسلامی ایرانیان سخت رسوب کرده است.

زن واژدها هردو در خاک به زمین پاک از این هردو ناپاک به

زنان را ستائی، سگان راستائی که یک سگ به از صد زن پارسائی (فردوسی)

جمهوری اسلامی که خودرامتولی اجرای احکام اسلام میداند در ماده ۴ اساسنامه خود مقرر داشته که

«کلیه قوانین و مقررات مدنی، جزائی، مالی، اقتصادی، اداری، فرهنگی، نظامی، سیاسی و غیره بر اساس موازین فقهی تعیین میشود» و همانطور که میدانیم و اشتراک و اتفاق نظر فقها هم حکایت دارد.

نابرابری حقوق زن و مرد یکی از ابواب و اصول انکارناپذیر فقه است که از قرآن و سنت متأثر میباشد.

قانون اساسی جمهوری اسلامی در اصل ۱۱۵ بار دیگر بر نابرابری حقوق زن و مرد در حقوق سیاسی صراحت دارد.

تعلق اصالت به تقریر سید علی بطور طبیعی حکم شیخ حسن را مردود و نااصل میسازد ولی از آنجا که حکم مورد بحث یعنی نابرابری حقوق زن و مرد یک حکم شرعی است آیه «من لم یحکم بما انزل الله فاولئك هم الکافرون» = «کسی که طبق قانون خدا حکم ندهد از تابعیت اسلام خارج است» حاکم بر تعارض بین سید علی و شیخ حسن است.

یعنی شیخ حسن با اصرار در حکم خود از اسلام خارج و در ردیف کفار (مرتد) قرار دارد و در یک جامعه اسلامی که جعفری و سپاهش حافظ اسلام و قانون اساسی جمهوری اسلامی هستند نمیتوانند همچنان ناظر باشند که شیخ حسن با خروج علیه قرآن و اسلام و سنت و سوگند ریاست جمهوری، رئیس جمهور جمهوری اسلامی باشد.

در اسلام کسی که قوه اجرایی دارد وظیفه شرعی او در حد امریه معروف و نهی از منکر نیست باید حرکت های خارج از اسلام را سد کند، مسئول است، اگر بر کشور مسلمان، یک فرد مرتد که برخلاف حکم خدا حکم میدهد ریاست داشته باشد یاباید توبه کند و یا حد ارتداد بر او جاری شود.

جعفری یادش باشد که «شرف مرد به قول است و نشانش به عمل» یعنی بی توجهی به نادیده گرفتن امره های قرآن و سنت، سالب شرافت و نشان نامردی اوست.

